

NIEWIĘŻBITY (1) ai

N sg f niewięźbita.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. więźbity.

Taki, który nie wiąże się treściowo z wypowiedzią poprzednią:

Szereg:»niewywięźisty albo niewięźbity«: Sermo abruptus seu abrupta oratio, Rostrzelana mowa która nie wywięźyfta [!] albo nie więźbita [!] yeft/ gdzie fie yedná sententia nie dźierzy drugiey/ [...] ále profto o rzeczy fie poczina mówić króm rozmyślenia którego. Mącz 360d.

Synonimy: niewywięźisty, rozstrzelany.

Cf NIEWIĘZISTY

AK